

РЕШЕНИЕ

№ 4000

гр. София, 17.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 18.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **1142** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.59, ал.13 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. Ю. С. от САК, срещу Заповед за прекратяване на договор № РД-15-27/11.01.2021г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса /СЗОК/.

В жалбата се въвеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, на първо място, че с последната е прекратен Договор № 22-2402/2020г. с лечебното заведение по отношение дейността на д-р П. П. за отчетена от него дейност по Договор № 22-2402/2018г., която реално не е извършена, както и поради сключването на договора в нарушение разпоредбите на НРД за МД 2020-2022г. Сочи се, че с издаване на процесната заповед е нарушен основен принцип на правото, че за едно и също нарушение не може да се наказва /налага санкция/ два пъти, от една страна, а от друга, че по договора от 17.02.2020г. не са извършени нарушения, които да мотивират прекратяването частично на дейността на д-р П.. С тези доводи счита, че към момента на сключване на настоящия договор не е била налице пречка за сключването му, което обосновава незаконосъобразността на оспорената заповед. В с.з. чрез процесуалния представител адв. С. се поддържа жалбата и се претендира отмяната ѝ ведно с присъждане на сторените по делото разноски по представен списък.

Ответникът по жалбата, чрез упълномощения представител юрк. Ш., в съдебно заседание оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Сочи, че заповедта е

мотивирана, правилна и законосъобразна, че не е допуснато повторно наложено наказание за едно и също нарушение, а реализиране на отговорността, съгласно общите и специалните условия на НРД. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, след като обсъди наведените с жалбата основания, съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят – ЛЗ за СИМП [фирма] по смисъла на чл. 8, ал. 1, т. 2, б. „г“ от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/ е сключил договор № 22-2402/17.02.2020г. с възложителя НЗОК, чрез директора на СЗОК, за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ. Като основание за подписването на договора е посочен чл. 59, ал. 1 от ЗЗО и Националния рамков договор за медицинските дейности между НЗОК и БЛС за 2020-2022г. /в сила от 01.01.2020г./.

По делото не се спори, че със заповед за налагане на санкции /прекратяване на договор/ № РД-15-44/21.01.2020г. на директора на СЗОК, на основание чл. 398, ал. 1, т. 2 и чл. 407, ал. 1, б. „а“ от НРД за МД за 2018г. във вр. с чл. 59, ал. 11, т. 1, б. „а“ от ЗЗО, е наложена санкция: частично прекратяване на договор № 22-402/10.05.2018г. на лечебно заведение за специализирана извънболнична медицинска помощ „ДКЦ XXV – С.“ Е., представлявано от С. А. К., по отношение на д-р П. Ц. П., изпълнител по пакет „Ф. терапия и рехабилитационна медицина“ за отчетена от него дейност, която реално не е извършена.

Установено е, че визираната заповед е оспорена от лечебното заведение по реда на чл. 59, ал. 13 от ЗЗО пред Административен съд София-град и с решение № 2730 от 03.06.2020г. по адм. дело № 1552/2020г. по описа на АССГ жалбата е отхвърлена. Решението е влязло в сила на 26.10.2020г. /оставено в сила с решение на тричленен състав на ВАС/.

С оспорената в настоящото производство заповед на ответника № РД-15-27/11.01.2021г. е прекратен частично договор № 22-2402/2020г. с ЛЗ за СИМП „ДКЦ XXV-С.“ Е. /жалбоподателя/ по отношение дейността на д-р П. Ц. П., изпълнител по пакет „Ф. терапия и рехабилитационна медицина“ за отчетена от него дейност, която реално не е извършена. Заповедта е издадена на основание чл. 99, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 26, ал. 2 от НРД за МД за 2020-2022г. и чл. 67, ал. 1, т. 4 от сключения индивидуален договор № 22-2402/2020г., като от фактическа страна е мотивирана с влязла в сила заповед за налагане на санкции /прекратяване на договор/ № РД-15-44/21.01.2019г., издадена от директора на СЗОК.

Процесната заповед е съобщена на жалбоподателя на 18.01.2021г., а жалбата срещу нея е заведена в деловодството на ответника на 29.01.2021г.

При тези установени по делото фактически обстоятелства, съдът изведе следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт, от надлежна страна - негов адресат и в преклузивния 14-дневен срок за обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Процесната заповед е издадена от компетентен орган в кръга на неговата материална компетентност - съобразно правомощията му по чл. 20, ал. 1, т. 4 от ЗЗО, според който директорът на РЗОК сключва, изменя и прекратява договорите с изпълнителите на

медицинска помощ на територията, обслужвана от РЗОК съгласно закона, НРД и правилника за устройството и дейността на НЗОК. Издадена е в писмена форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК; мотивирана е - съдържа фактически констатации и правни квалификации и изведен въз основа на тях диспозитив.

При издаването на заповедта не се констатира нарушение на процесуалните правила, но по отношение на проверката за приложение на материалния закон, съдът установи противоречие с относимите материалноправни разпоредби.

Като основание за издаване на оспорената заповед директорът на СЗОК е визирал разпоредбите на чл.99, ал.1, т.4 във вр. с чл.26, ал.2 от Националния рамков договор за медицинските дейности /НРД за МД/ за 2020 – 2022г. и чл.67 ал.1 т.4 от сключения индивидуален договор № 22-2402/2020г. с жалбоподателя.

Съгласно чл.59, ал.11, т.1 б.а и б.б от ЗЗО, директорът на съответната районна здравноосигурителна каса прекратява договорите с изпълнителите на медицинска помощ при отчитане на дейност, която не е извършена, както и при извършване и отчитане на медицинска дейност, за която няма съответни медицински индикации, установено по реда на чл.72, ал.2, съответно от изпълнител на извънболнична медицинска помощ по определен пакет - частично, по отношение на лекаря/лекаря по дентална медицина, който не е извършил тази дейност, като при повторно извършване на нарушението по т.1 договорът с изпълнителя се прекратява изцяло /т.2 на ал.11/.

Съгласно чл. 26, ал. 1, т. 6 от НРД за МД 2020-2022г. директорът на РЗОК отказва да сключи договор при наложена санкция "прекратяване на договор", а според ал. 2 – в случаите по ал. 1, т. 6 директорът на РЗОК може да сключи договор след изтичане на 12 месеца от влизане в сила на санкцията „прекратяване на договор“.

Според чл.99, ал.1, т.4 от НРД МД 2020-2022г., възприет и от чл.67, ал.1, т.4 от сключения индивидуален договор, последният се прекратява без предизвестие от страна на възложителя /НЗОК/, когато договорът е сключен в нарушение на нормативен акт или НРД за медицински дейности.

По делото е установено и между страните не се спори, че със Заповед за налагане на санкции /прекратяване на договор/ № РД-15-44/21.01.2020г. на директора на СЗОК, на основание чл. 398, ал. 1, т. 2 и чл. 407, ал. 1, б. „а“ от НРД за МД за 2018г. във вр. с чл. 59, ал. 11, т. 1, б. „а“ от ЗЗО, на жалбоподателя е наложена санкция: частично прекратяване на договор № 222-402/10.05.2018г. на ЛЗ за СИМП по отношение на д-р П. Ц. П., изпълнител по пакет „Ф. терапия и рехабилитационна медицина“ за отчетена от него дейност, която реално не е извършена. Заповедта е обжалвана по съдебен ред като с влязъл в сила на 26.10.2020г. съдебен акт – решение № 2730 от 03.06.2020г. по адм. дело № 1552/2020г. по описа на АССГ жалбата е отхвърлена.

За да е налице, обаче, основание за отказ за сключване на новия индивидуален договор, следваше наложената санкция с визираната заповед № РД-15-44/21.01.2020г. да е влязла в сила към датата на сключване на новия индивидуален договор – 17.02.2020г. Тъй като тази заповед е влязла в сила на 26.10.2020г., месеци след сключване на новия индивидуален договор, то обективизираното в нея фактическо основание – „влязла в сила санкция „прекратяване на договор“ не е осъществено. Липсата на влязла в сила санкция към релевантния момент обосновава извода, че към датата на сключване на индивидуалния договор не са съществували пречки от нормативен характер за сключването му, поради което същият не е сключен в нарушение на нормативен акт или НРД. Следователно не е налице основание за

прекръпяването му по чл.99, ал.1, т.4 вр. чл.26, ал.2 НРД МД 2020-2022г. вр. чл.67, ал.1, т.4 от индивидуалния договор.

При тези констатации, основателни са оплакванията на жалбоподателя, че с издаването на оспорената заповед се нарушава основният принцип в правото, че за едно и също нарушение е недопустимо налагането на две наказания.

Предвид гореизложеното оспорената заповед е незаконосъобразна – издадена при неправилно приложение на материалния закон, което обосновава решението на съда за отмяната ѝ.

С оглед изхода на делото, на жалбоподателя следва да се присъдят заплатените съдебни разноси в претендирания размер от 650лв., съгласно представен списък – 600лв. за адвокатско възнаграждение и 50лв. д.т.

Ръководен от изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 50-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прекръпяване на договор № РД-15-27/11.01.2021г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса .

ОСЪЖДА Националната здравноосигурителна каса да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сумата 650 /шестстотин и петдесет/ лева, представляваща разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: